Anul al 55-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Nr. 334 Miercuri 7 Decembrie 1938
12 Pagini P I I I I

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120. 288/932

ABONAMENTE
IN ŢARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

FINANŢAREA ECONOMIEI AGRICOLE

Oricât de mult şi pe oricâte căi ne-am strădui să venim în ajutorul păturii noastre ţărăneşti şi oricât am lucra la ridicarea economiei agricole de care sunt legate destinele ei, să fim încredinţaţi că truda şi jertfele noastre nu se vor dovedi nici un moment prisoselnice. Prea multe şi adânc simţite sunt nevoile în mediul nostru rural şi prea întins câmpul de activitate ce ne aşteaptă.

Ceeace s'a realizat în anii din urmă, prin reducerea masivă a datoriilor ţărăneşti, prin îmbunătăţirea semînţei şi a culturii pământului, prin asigurarea unor preţuri remuneratoare pe piaţa internă şi externă — constitue, desigur, o sforţare de proporţii puţin obişnuite, iar valoarea ei stă tocmai în caracterul practic şi eficient al măsurilor luate. De aci şi rezultatele palpabile culese pe teren.

Cum, însă, guvernul n'a înţeles să se oprească aci, ci are înaintea sa un program de continuitate închinat rosturilor ţărăneşti şi agriculturii în genere, ne bucură că şi măsurile enunţate şi cele în curs de realizare — în acest domeniu — au la temelie acelaş caracter practic, de ajutorare reală, directă şi imediată a intereselor plugăreşti. E de ajuns să menţionăm că din acest program fac parte, între altele: construirea reţelei de silozuri pentru depozitarea şi selecţionarea cerealelor, mijloace şi instituţii noui de credite agricole, asigurarea recoltei şi a inventarului viu şi mort.

Dintre acestea, reţeaua de silozuri este în curs de construire, iar prin constituirea — decretată pe ziua de 2 Dec. a.c. — a „Băncii pentru industrializarea şi valorificarea produselor agricole", rezultată din transformarea Institutului naţional de credit agricol, se pune la dispoziţia micului producător (dela 5 la 50 h.a.) o sursă de credite nu se poate mai bine venită.

Nimic n'a ţinut în loc şi n'a împins la demoralizare mai mare economia noastră plugărească decât întârcarea ei dela orice putinţă de credit, ce a urmat îndată după conversiunea datoriilor.

După începutul făgăduitor, dar de proporţii prea înguste, făcut cu Institutul naţional de credit agricol, întemeiat anul trecut, abia acum se păşeşte, în fine, pe baze largi şi sănătoase la creiarea creditului ţărănesc.

E de ajuns să menţionăm că noul aşezământ de credit agricol „Banca pentru industrializarea şi valorificarea produselor agricole" porneşte la drum cu un capital iniţial de un miliard lei, la care statul participă cu un aport de 500 milioane lei, plus încă 2 miliarde ce se vor adăuga în 20 de ani prin contribuţie anuală, înscrisă în buget, de câte 100 milioane; e de ajuns să amintim că la subscriere vor participa, afară de Banca Naţională, instituţiile cooperative de toate gradele şi de toate genurile, Casele de împrumut pe gaj ale agricultorilor, etc., care vor colabora de fapt la opera de finanţare a noului institut, ca să ne dăm seama cât de vast şi de puternic este potenţialul de finanţare a economiei noastre agricole în viitor.

Se acordă credite: pentru producţie şi exploatare; pentru operaţiunile de valorificare a cerealelor (avansuri pe trate asupra străinătăţii, rezultate din exportul produselor agricole de orice fel, asupra sumelor creditate în clearing, waranturi, etc.) sau pentru industrializarea produselor agricole.

Termenul va fi de 3—12 luni pentru producţie şi exploatare; 1—5 ani pentru înzestrarea cu inventar viu şi mort; până la 30 ani pentru îmbunătăţiri financiare, comasări şi cumpărare de pământ. Toate acestea la o dobândă ce nu va depăşi 2% pe an, scontul Băncii Naţionale.

Punerea la dispoziţia plugărimei române a acestui important aşezământ de credit popular înseamnă un pozitiv pas înainte în opera de consolidare a păturii noastre rurale. Dar mai înseamnă ceva: renaşterea creditului ţărănesc, prin reeducarea ţărănimii noastre în ideea de obligaţiune şi în respectul angajamentelor contractate, ceeace, moralmente şi sub raportul perspectivelor de desvoltare a creditului în viitor, constitue de fapt cel mai mare câştig pentru economia noastră.

Cea mai gravă şi mai urgentă problemă

Discutăm de două decenii, teoreticeşte, problema protejării elementului etnic românesc şi ocolim soluţionarea radicală a problemei, învârtindu-se... insuficienta pregătire tehnică şi profesională a elementului românesc.

Ne învârtim în acelaş cerc vitios, fără să ne hotărîm odată să privim lucrurile drept în faţă.

In fond, problema e de o simplitate clasică, admiţând lipsa noastră de pregătire tehnică şi oitând un exemplu la întâmplare: industria textilă unde 95 la sută din salariaţi şi lucrători sunt străini.

Explicaţia este arhi-simplă: din trei sute de fabrici de textile, 200 sunt pur evreeşti, restul, ale evreilor camuflaţi, ungurilor şi germanilor şi numai 2-3 sunt româneşti.

Fireste streinii neavând de respectat o obligaţiune categorică din partea statului, care le acordă sute de beneficii cuvenite industriei naţionale, nu angajează salariaţi şi lucrători decât din neamul lor respectiv.

O politică de stat cuminte şi prevăzătoare ar fi impus de mult acestor industrii, cari prosperă aproape exclusiv datorită protecţiei statului (tarif vamal, reduceri de taxe, de transport etc.) să angajeze personal românesc, care pregătit la vreme ar putea înlocui pe orice alt tehnician ori profesionist.

Cum să avem elemente cu pregătire, când străinii acaparatori ai industriei, nu angajează pe români decât ca salahori şi refuză să accepte ucenici ori calfe români?

Bogăţia unui stat naţional nu constă numai în averea brută ce se găseşte pe solul acelei ţări, ci şi în partea cu care elementul autohton — cel legat de pământ prin tradiţie, cel care îl apără în caz de pericol — este răsplătit efectiv pentru munca sa; în partea de beneficii cuvenite şi băştinaşilor din roadele recoltate!

Egiptul este infinit mai bogat decât Belgia, dar beneficiile muncii productive nu le recoltează nici a suta parte egiptienii, cum le recoltează belgienii cu sistemul lor de protecţie a muncii naţionale!

O ţară întreagă cumpără fără murmur de zece ori mai scump fierul, postavul, cimentul, sticla etc., cu justificarea temeinică de a creia o industrie naţională. Sacrificiile grele pe care le face publicul consumator, marile avantagii pe cari le acordă statul mai ales prin tarifele vamale prohibitive, trebuie să fie compensate prin obligaţia acestor trusturi de a angaja cu precădere elemente autohtone cari au astfel prilejul de a se pregăti tehniceşte ori de a-şi desăvârşi cunoştinţele profesionale.

De aci decurg toate neajunsurile şi numai impunând o obligativitate categorică în toate domeniile muncii, numai astfel vom porni pe calea unei însănătoşiri sociale, care a întârziat prea mult, numai astfel vom consolida elementul etnic legat de ogorul strămoşesc şi nu vom mai încuraja orbeşte pe acei indezirabili cari socotesc că banii se câştigă uşor în ţara naivilor de români, dar aceşti bani trebue trimişi şi cheltuiţi dincolo de graniţă.

Ce folos că România e bogată, dacă aurul stors consumatorilor şi statului, nu foloseşte decât acaparatorilor cari au grija să şi-l care peste frontieră?

Pentru soarta ţării, şi pentru viitorul neamului românesc, nu există altă problemă mai gravă şi mai urgentă, decât acţiunea de legitimă apărare împotriva străinismului acaparator.

BRAŞOVUL VA AVEA UN NOU CERC MILITAR

Slujba religioasă la punerea pietrei fundamentale a noului palat
(Reportajul în corpul ziarului)

Intre statele Înţelegerii Balcanice
domneşte cea mai strânsă solidaritate

Declaraţiile d-lui Metaxas şi ale mareşalului Ceakmak, la banchetul dat în onoarea şefilor de stat major ai ţărilor Înţelegerii Balcanice

Atena, 4 (Rador). — **După terminarea dejunului oferit de guvernul elen în onoarea şefilor de stat major ai ţărilor Înţelegerii Balcanice, d. Metaxas, preşedintele consiliului de miniştri a pronunţat un discurs în care după ce şi-a exprimat deosebita plăcere de a saluta, în numele**

D. METAXAS
primul ministru al Greciei

guvernului elen şi al armatei greceşti pe domnii reprezentanţi ai vitezelor armate raliate, le-a urat în termeni călduroşi bun venit.

Oratorul a adus apoi omagii memoriei marelui şef, atât de mult regretat de nobila naţiune turcă, amică şi aliată, lui Ataturk, care a fost unul din principalii fondatori ai Înţelegerii Balcanice.

D. Metaxas a spus apoi: „Primirea ce vi se face este o mărturie a neclintitei amiciţii a Greciei faţă de nobilele dv. ţări. Prezenţa dv. aci este un simbol şi ea afirmă din nou strânsa solidaritate dintre cele patru ţări ale noastre şi ataşamentul lor profund faţă de Înţelegerea Balcanică, bază inebranlabilă a păcii în Peninsula balcanică. Această reuniune nu înseamnă o ameninţare faţă de nimeni. Ea nu are scopuri agresive, ci urmăreşte numai propăşirea constantă a Înţelegerii Balcanice.

Inspirate de nobilul ideal al concordiei şi păcii, cele patru ţări ale noastre au legitima grijă de a asigura securitatea lor, ca şi fericirea popoarelor lor, atât de încercate. Suntem însufleţiţi de dorinţa de a întreţine relaţiuni cu toţi vecinii noştri şi şi nu ne gândim să dorim lucrul altuia. Dar în acelaşi timp ţările Înţelegerii Balcanice au voinţa irevocabilă de a salvgarda teritoriul lor naţional, ale căror frontiere definitive au fost trase cu sângele morţilor lor glorioşi. Ele aspiră la o pace bazată pe demnitate şi onoare, care în acest moment, mai mult decât oricând, nu ar putea să fie salvgardată mai bine fără o organizare amănunţită a apărării lor naţionale şi fără un contact strâns între armatele lor. Unirea este aceia care face forţa noastră. Recentul acord dela Salonic, liber negociat, încheiat între statele Înţelegerei Balcanice şi Bulgaria, marchează o etapă hotărîtoare în evoluţia fericită a acestei sforţări de apropiere şi înţelegere între toate ţările Peninsulei. Vreau să sper că creiându-se o atmosferă de destindere şi stabilindu-se între ele o cooperaţie permanentă, graţie acordului acesta se inaugurează o eră nouă de prosperitate şi progres, viu dorită de popoarele balcanice".

Sfârşitul discursului preşedintelui Metaxas a fost primit cu vii aplauze de asistenţă.

Inainte de a termina d. Metaxas a ridicat paharul său în sănătatea şefilor de stat ai ţărilor Înţelegerii Balcanice şi pentru prosperitatea naţiunilor şi a vitezelor lor armate, cum şi a şefilor lor.

Discursul mareşalului Ceakmak, şeful statului major turc

Mareşalul Ceakmak, şeful stat majorului Turciei, răspunzând d-lui Metaxas, după ce i-a mulţumit pentru omagiul adus memoriei lui Ataturk şi după ce a reamintit întâlnirea sa cu d. Metaxas, demn şef al delegaţiei elene, pe care Grecia, amică şi aliată, l-a însărcinat să aducă pe solul Turciei mărturia durerii poporului ei la dolîul ce a lovit atât de greu poporul turcesc, a spus:

„Aşa cum a amintit d. Metaxas, în termeni atât de expresivi, Ataturk a fost unul din principalii făuritori ai Înţelegeri Balcanice. Vorbind în numele colegilor mei, permiteţi să vă spun următoarele: Dv. aţi celebrat, domnule preşedinte, această Înţelegere cu o elocinţă ce cu greu ar putea fi atinsă. Aţi relevat toate avantagiile ce decurg pentru ţările noastre atât pentru realizarea atmosferei de pace, concordie şi stabilitate, de care azi ne simţim mândri de a da exemplu. Mă voi mulţumi deci să mă asociez la frumoasele dv. cuvinte, în numele nostru al tuturora, adăogând numai că este sigur, cum de altfel dv. aţi spus-o, că aceste întruniri periodice nu constitue o ameninţare faţă de nimeni. Ele îngăduie totuşi de fiecare dată să se normalizeze şi mai mult cooperarea noastră ce serveşte interese comune, interese cari sunt totdeodată ale păcii.

Aceste reuniuni ne par, şi sunt sigur că apar şi colegilor mei zi de zi tot mai preţioase, în măsura în care situaţia internaţională face necesar să se ţină tot mai mult seama de posibilitatea că această pace, care nouă ne este atât de scumpă, are nevoie să fie salvgardată şi necesită un sprijin solidar din partea noastră asigurat prin cooperare. Pactul nostru constitue, nu ştiu cum aşi putea să o afirm cu mai multă forţă, o garanţie dintre cele mai sigure în ce priveşte stabilitatea statutului politic din regiunea noastră.

Nu pot să termin aceste cuvinte fără a manifesta satisfacţia noastră a tuturor de a vedea cooperarea câştigând din ce în ce mai mult teren şi fără de a mă asocia la aluzia făcută de Excelenţa Voastră cu privire la acordul dela Salonic, recent încheiat de Înţelegerea Balcanică, în numele ţărilor ce fac parte din ea, cu vecina noastră comună Bulgaria, — eveniment fericit pe care îl subliniez acum când am prilejul să răspund la cuvântarea atât de simţită a generalului Papagos, cum şi să relev nevoia de a se menţine, ca şi în trecut, aplicarea învăţămintelor ce tragem din caracterul situaţiei internaţionale".

Mareşalul a ridicat apoi paharul său în numele lui personal, ca şi al colegilor săi, în sănătatea M. S. Regelui George II al Greciei, a A. S. R. Principelui Moştenitor, a preşedintelui Metaxas şi a vitezei armate elene, precum şi a marei naţiuni elene.

STAREA PAPEI
PROVOACĂ DIN NOU INGRIJORARE

Roma, 4 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B., transmite:*

Sâmbătă după amiază se exprima din nou îngrijorare cu privire la sănătatea Papei în cercurile Sfântului Scaun.

S'au constatat noi turburări circulatorii, cari au făcut necesară intervenţia medicului.

Şi în cursul zilei de Duminică se urmăreau cu îngrijorare fenomenele stăruitoare de epuizare constatate la Inaltul Pontif.

CULTURA AMBASADOARE

de AL. GREGORIAN

Mai mult decât prin acţiunea lui politică un neam se impune prin cultură. Politicul se înţelege dela sine, e conjectural şi temporal, iar cultura rămâne, prin ceeace are durabil, ca valoare eternă. Prezenţa politică este dictată de regulele oportunităţii şi e supusă în mod firesc jocului instabil al forţelor, pe câtă vreme cea culturală dimpotrivă, lucrează după legile funciare ale spiritului şi este permanentă. De aceea, diferenţierile naţionale care încep întotdeauna prin procese politice, se desăvârşesc prin diferenţierile spirituale, personalitatea politică a unui neam fiind bine precizată abia după ce el îşi conturează personalitatea metafizică.

Nu există state mari fără culturi mari. Franţa, Anglia, Germania, Italia, sunt mari puteri politice, fiindcă au fost şi sunt mai întâiu mari puteri spirituale. Turcia veche a fost un colos politic, dar s'a prăbuşit fiindcă i-a lipsit forţa creatoare a spiritului. Spania a decăzut de îndată ce s'a descompus în spirit.

Ce e o cultură mare? Ar fi greu să definim aici lucrul acesta. Dar poate că ne apropiem de sensul ei spunând că e geniu naţional proectat în universalitate.

Noi, aceasta e sigur, nu avem o cultură mare. O istorie vitregă de lupte şi bejenii continue, ne-a împiedicat să ne ocupăm atât cât se cuvenea de partea sufletului. Gândiţi-vă: în timp ce Dante avea răgaz să compue Divina Comedie, noi, exact, la aceeaşi epocă, abia îl aveam pe Litovoi, voevodul ţăran, şi ne hărţuiam cu barbarii; în timp ce Renaşterea italiană dădea lumii pe Michel-Angelo, Leonardo da Vinci, Rafael, bietul nostru voevod Alexandru cel Bun abia prididea cu peşcheşul la turc; când Franţa strălucea prin Racine, aici mijeau cele dintâi slove; în epoca de aur a lui Ludovic XIV-lea când au fost create cele mai mari opere de artă ale francezilor, românii zăceau sub tirania fanariotă, plătind fumărit şi oierit; când însfârşit, Byron murea eroic la Missolonghi, după ce umpluse veacul englez cu poeme, noi trebuia să pornim sub iataganul lui Tudor după eteriştii...

Este, aşa dar, explicabil: nu avem în cultura noastră o tradiţie umanistă, o perioadă clasică ori eflorescenţe de renaştere, fiindcă atunci când alte popoare erau puse în condiţia de a creia, geniile româneşti se cheltuiau apărându-şi dealargul veacurilor „sărăcia şi nevoile şi neamul".

Dar aceste împrejurări maştere nu ne-au putut împiedica să avem totuşi o cultură proprie,

(Continuare în pag. 2-a)

La Ultima Oră:
Explicaţiile date de contele Ciano lordului Perth
Un articol de senzaţie din „Berliner Tageblatt"

D. RUDOLF BERAN
preşedintele noului guvern ceho-slovac

——xx⊙●⊙xx——

Pomii din Buhuşi
au înflorit a doua oară

Deşi suntem în luna Decembrie ,din cauza timpului călduros, pomii din grădina bisericii Sft. Inviere din localitate au făcut flori a doua oară.

——xx⊙●⊙xx——

INSEMNĂRI

Cuvinte despre chelneri şi despre piccoli...

Este departe de noi gândul de a ironiza sau de a nedreptăţi o clasă de oameni cumsecade, în rândurile căreia numărăm prieteni. Insă chiar în interesul lor, se cuvine să notăm că adevăraţii chelneri, de meserie, au început să dispară.

Foarte mulţi din cei cari se pretind azi chelneri, uzurpă pur şi simplu calitatea unor conştiincioşi lucrători, la fel cu haimanalele cari odinioară făcuseră o reputaţie odioasă, — şi, sperăm, nemeritată,— breslei şofeurilor. Unii restauratori iau oameni, — pasă-mite, — dela măturat sau dela atenansele dosnice, dând cu ei, uneori, penibile reprezentaţii publice.

Numai aşa s'ar putea explica lipsa de prevenienţă şi de măsură, caşi atitudinea nepotrivită a unor noui veniţi în breaslă. Atenţiunea lor, în prezenţa clientului, nu trebuie să se reducă doar la hazliul chip de a se chema, între ei, cu acel pţ-pţ! cu gura ţuguiată. Decenţa şi ţinuta îngrijită, caşi măsura, — lucruri cuvenite chiar între egali, — sunt cu atât mai obligatorii faţă de oameni de altă treaptă.

In ce-l priveşte pe piccolul român, à la bonheur!... Minunat exemplar zoologic, piccolul român este un animal soios care trăeşte ascuns de lume şi care, dintr'un salt, apare lângă om când aude gologanii sunând pe masă...

Definiţia de mai sus e a mea. Dar meritul, pentru asemenea chelneri şi asemenea piccoli, este, firesţe, numai al acelora cari-i au şi îi ţin.... — *M. Negru.*

OBICEIURI „BURGHEZE"

O telegramă a agenţiei „Havas" anunţă că la Roma se va organiza o expoziţie „anti-burgheză" şi că printre obiceiurile considerate ca „burgheze" sunt citate strângerea de mână, salutul cu pălăria, banchetele, conferinţele şi „reveillonul".

Ştirea trebue primită cu oarecare rezervă, deoarece s'a mai anunţat acum câteva luni că guvernul italian ar sprijini o campanie pentru suprimarea.... gulerului şi desfiinţarea..., cravatei.

Industria italiană, mare producătoare de mătase, s'a emoţionat de perspectiva desfiinţării acestor detalii vestimentare, cari comptează atât de mult şi în eleganţa masculină şi în deverul negustorilor.

S'a dovedit repede însă că svonul era lipsit de temei, iar gulerul şi cravata şi-au menţinut locurile lor în îmbrăcămintea bărbătească.

Salutul cu pălăria, înlăturat cu încetul în Italia prin salutul roman, nu are aceiaş mare importanţă în toate ţările.

Dacă în Anglia, de exemplu, bărbaţii nu-şi descoperă capul în faţa altor bărbaţi pe care vor să-i salute, decât în cazuri rare, când e vorba de înalte personalităţi, în Franţa ori în România salutul cu pălăria este considerat drept o chestiune de politeţă elementară.

O fabrică franceză de pălării combătând obiceiul tinerilor de azi de a umbla cu „capul gol" (adică fără pălărie), făcea o reclamă lapidară cu întrebarea: „Cum poate fi un bărbat politicos dacă nu are pălărie?"

Dacă nu-ţi poţi manifesta po-

(Continuare în pag. 2-a)

Furtună puternică
pe Marea Neagră

Constanţa, 4 Dec.

De aseară, Sud-Estul Mării Negre este bântuit de o furtună puternică.

Agenţiile de vapoare din localitate au fost înştiinţate, prin radiograme, că vasele care navlosesc şi care urmau să sosească în portul nostru, au fost nevoit să se retragă la adăpost la capul Caliacra; iar altele să se retragă în portul Istanbul, după ce eşiseră în Bosfor.

In acelaş timp, câteva tancuri de petrol, încărcate în bazinul petrolifer al portului nostru, n'au putut lua largul, din cauza furtunii şi a mărimii valurilor.

Pe tot litoralul dobrogean, temperatura e în scădere.

DIN CAUZA FURTUNII SUDEŢII N'AU PUTUT VOTA IN LARG

După cum am anunţat, azi urma ca să voteze, în afara apelor româneşti, cei peste 800 sudeţi aflaţi în România, cari, prin adeziunile lor, optau la noul Reich, format prin acordul dela Muenchen.

In acest scop, încă de azi dimineaţă au sosit la Constanţa 664 germani sudeţi, foşti cetăţeni cehoslovaci, din regiunile recent alipite şi cari se aflau în România.

Din cauza furtunii, vaporul „Konya", pe bordul căruia urma să se facă votarea, n'a putut eşi în larg, astfel că, din acest motiv, cei 664 sudeţi au votat în rada portului.

Votul a fost afirmativ.

Atât întoarcerea cât şi debarcarea s'au făcut în cea mai perfectă ordine, sub supravegherea d-lui Const. Duca, şeful poliţiei de frontieră, asistat de d-nii comisari Comănici, Ion Ion şi Crişan.

*

La ora când telefonez, furtuna pe Marea Neagră bântue cu aceeaş intensitate.

D. Hacha, noul preşedinte al Ceho-Slovaciei, în faţa moaştelor Sf. Venceslav, domnitor şi patron al cehilor

Un nou canal
intre oceanele Atlantic şi Pacific

Washington, 4 (Rador). — *Cercurile oficiale şi membrii congresului se interesează, scrie ziarul „New York Times" de construirea unui nou canal care ar urma să lege Oceanele Pacific şi Atlantic în regiunea Nicaragua.*

Armata americană susţine acest proiect deoarece canalul Panama singur poate să fie uşor distrus în timp de război.

Noul canal ar costa 720 milioane dolari. El ar fi lung de 276 km.